

[Bente Nielsen]

man tidligere sagde, at det almennyttige byggeri også skulle dække ungdomsboliger og også skulle dække ældres behov, har man jo delt det op og sagt: nu bygger vi nogle specielle boliger til nogle specielle grupper. Det har vi så satset mere på – i stedet for udelukkende at satse på de almennyttige boliger. Det synes jeg er en rimelig udvikling.

Det andet middel, vi har i boligpolitikken, er at give individuel boligstøtte. Det gør vi da også på forskellige områder. Her er Venstres synspunkt, som det er på stort set alle andre områder, at vi i højere grad burde gå over til at give støtten som en personlig støtte frem for støtte til institutionerne, i dette tilfælde støtte til mursten.

Jeg vil herefter gå over til at nævne tre punkter, som jeg synes vi i den kommende tid skal lægge vægt på inden for boligpolitikken.

Det første, jeg vil nævne, er byfornyelsen, og hvis vi skal lægge til grund, hvad der står i hvidbogen, så er byfornyelsesaktiviteten vel på det niveau, der dér er lagt op til. Det, som måske er mere interessant, er, hvilken strategi der skal anvendes i byfornyelsen. Det er jo helt klart, at totalsanerernes tid er forbi, og at vi i stedet er gået over til det, vi kalder bevarende byfornyelse. Det mener jeg er en helt rigtig udvikling. Der er ingen grund til, at man river hele karreer eller hele gader ned for at starte helt forfra. Hvis der er bevarelsesværdige huse, som man bare kan reparere en smule på, vil folk jo lige så gerne bo i dem.

Det er også vigtigt, at byfornyelsen bliver tilrettelagt på en sådan måde, at der stadig i de store byer bliver plads til, at der kan være erhverv. Jeg tænker ikke på store, forurenende industrivirksomheder, nej, jeg tænker på små teknologiske virksomheder, små edb-virksomheder og de små håndværksvirksomheder. Dem må vi kunne have plads til i byerne.

Det glæder mig, at det ser ud til, at der nu kommer en løsning på de private udlejeres problemer i forbindelse med byfornyelsen, og det håber jeg at der kommer hurtigst muligt, så vi kan få den sag klaret i denne folketingsssamling.

Det næste punkt er ældreboligerne. Det er jo et område, som interesserer os alle meget, og derfor er det da også godt, at vi har et lovforslag under behandling her i Folketin-

get; jeg håber også, at vi her bliver færdige i år.

Det sidste punkt, jeg lige skal nævne, er de boligsociale problemer. Det har jo tidligere været sådan, at både private og almennyttige udlejere var med i løsningen af de boligsociale problemer, men specielt på det seneste har vi jo set, at denne opgave fortrinsvis løses i den almennyttige sektor. Det skyldes vel først og fremmest, at kommunerne udnytter deres anvisningspligt mere bevidst, end de har gjort tidligere.

Derfor er det vigtigt, at vi igen får inddraget den private del af udlejningsbyggeriet også i løsningen af de boligsociale problemer, og her tænker jeg selvfølgelig først og fremmest på flygtningeproblemerne.

Jeg har ikke tid til at komme ind på flere punkter her, men jeg skal dog afslutningsvis sige, at vi vil stemme for det af Socialdemokratiet fremsatte dagsordensforslag.

Ruth Olsen (SF):

FN har gjort 1987 til bolignødens år. Det har vi godt nok ikke set eller hørt ret meget om herhjemme, og hvad regeringen i øvrigt har foretaget i den anledning, vil jeg da gerne have noget at vide om.

Set i forhold til de fleste andre lande i verden ser Danmarks situation ganske vist ret pæn ud, hvis man altså nøjes med at se på antal boliger i forhold til befolkningstal, men virkeligheden er jo altid mere kompliceret, end gennemsnitsstatistikkerne fortæller os, for bolignød har vi sandelig også i Danmark.

Det har jo mange årsager, og i hvidbogen »Plads nok« er en del af dem beskrevet. Men en af de vigtigste gør den nu ikke ret meget ud af, nemlig den, at en bolig, hvad enten det er en lejebolig eller en ejerbolig, er blevet så dyr, at en almindelig lønmodtager med et stabilt, men altså ufaglært arbejde ikke kan klare huslejen. Det har godt nok heller ikke været med blandt de problemer, som hvidbogsorganisationerne satte sig for at belyse, men det hjælper jo ikke, at der skaffes plads nok, hvis de folk, der har brug for boligerne, ikke har råd til dem.

Derfor har vi da også i en del år set boliger stå tomme samtidig med, at bolignøden voksede, eller folk har foretrukket ejerboligen, fordi de økonomiske fordele her var så meget større. Der skulle da heller ikke pilles